

ΕΛΕΤΑΕΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΑΙΟΛΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Προς:

Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος
Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Αμαλιάδος 17, Τ.Κ. 11523 Αθήνα, planchora@ypen.gr

Κοινοποίηση:

1. Υπουργό ΠΕΝ κ. Σταύρο Παπασταύρου
Μεσογείων 119, Αθήνα, secmin@ypen.gr
2. Υφυπουργό ΠΕΝ κ. Νίκο Τσάφο
Μεσογείων 119, Αθήνα, secdepmin.energy@ypen.gr
3. Υφυπουργό ΠΕΝ κ. Νίκο Ταγαρά
Μεσογείων 119, Αθήνα, secdepmin.per@ypen.gr
4. ΓΓ Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος κ. Ευθύμιο Μπακογιάννη
Αμαλιάδος 17, 115 23 Αθήνα, gramchora@ypen.gr
5. ΓΓ Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών κα. Δέσποινα Παληαρούτα
Μεσογείων 119, Αθήνα, ggenergy@ypen.gr

ΑΠ. ΕΛΕΤΑΕΝ: 2026/460

Αθήνα, 25 Μαΐου 2026

Θέμα: Δημόσια Διαβούλευση για το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό

Αξιότιμοι,

Με την παρούσα υποβάλλουμε τα σχόλια μας στην εν θέματι διαβούλευση για το ΕΧΠ Τουρισμού.

A] Με το άρθρο 6, Κεφ. Β του κειμένου ΚΥΑ που τέθηκε σε διαβούλευση, και ειδικότερα το υποκεφάλαιο που αφορά τις Περιοχές του Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών, **επιχειρείται τεχνητά η «αναβάθμιση» των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών (ΕΠΜ) και η εξομοίωσή τους με το θεσπισμένο κανονιστικό πλαίσιο προστασίας της φύσης της οικείας προστατευόμενης περιοχής¹.** Κάτι τέτοιο υπερβαίνει σαφώς τα όρια που θέτει στους Υπουργούς η εξουσιοδότηση του νόμου και πρόκειται να δημιουργήσει νέα νομική σύγχυση.

¹ Η ακριβής διατύπωση είναι: «Στις προστατευόμενες περιοχές της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 1650/1986 (Α' 160), επιτρέπονται μόνο ήπιες, μικρής κλίμακας και φιλικές προς το περιβάλλον μορφές τουρισμού και συναφείς συμπληρωματικές δραστηριότητες, ως καθορίζονται στο ΠΔ. 59/2018, **σύμφωνα με το**

ΕΛΕΤΑΕΝ

Κώστα Βάρναλη 52 & Επιδαύρου, Χαλάνδρι 15233 (Πολύδροσο), τηλ. 2108081755
e-mail info@eletaen.gr web www.eletaen.gr

FOLLOW US

Συγκεκριμένα, ο ν. 1650/1986 όπως ισχύει, καθορίζει στο Κεφάλαιο Δ με δεσμευτικό τρόπο τα εργαλεία για τη προστασία των περιοχών και τη διαδικασία θέσπισής τους. Από την παρ. 1 του άρθρου 21 προκύπτει με σαφήνεια ότι η προστασία και διατήρηση των περιοχών προστασίας της βιοποικιλότητας και των Εθνικών Πάρκων επιτυγχάνεται με την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης της παρ. 3 και των ΠΔ της παρ. 4, και όχι μέσω των ΕΠΜ της παρ. 2. Η εκπόνηση της ΕΠΜ αποτελεί προϋπόθεση για το Σχέδιο Διαχείρισης και το ΠΔ, και απαγορεύεται να αποτελέσει διακριτό θεσμικό κείμενο, ούτε να παράγει από μόνο του έννομα αποτελέσματα.

Πράγματι, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρ. 21 ρητά ορίζεται ότι η ΕΠΜ αποτελεί την επιστημονική μελέτη τεκμηρίωσης του ΠΔ και του Σχεδίου Διαχείρισης. Από το περιεχόμενο της ΕΠΜ όπως καθορίζεται με την παρ. 2 αλλά και από την κοινή πείρα, προκύπτει ότι η ΕΠΜ δεν περιλαμβάνει κανονιστικές πρόνοιες και όρους, στο βαθμό σαφήνειας και εξειδίκευσης που απαιτείται, ώστε να θεωρηθεί ότι συνιστούν θεσμικό κείμενο που να μπορεί να ερμηνευθεί μονοσήμαντα και να δεσμεύει από μόνο του τη Διοίκηση, όπως λανθασμένα υποθέτει το ΕΧΠ Τουρισμού αναφερόμενο σε «προβλέψεις της εγκεκριμένης ΕΠΜ». Αντιθέτως, τέτοιες προβλέψεις, πρόνοιες και όροι περιέχονται στα Σχέδια Διαχείρισης και τα ΠΔ σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4.

Όπως παραδειγματικά καταγράφεται το ακόλουθο παράδειγμα: Τα Σχέδια Διαχείρισης περιλαμβάνουν την εξειδίκευση των όρων και περιορισμών άσκησης δραστηριοτήτων και εκτέλεσης έργων που είναι απαραίτητα για την ικανοποιητική διατήρηση του προστατευτέου αντικειμένου (περ. α.γγ, παρ. 3). Αυτή η εξειδίκευση δεν μπορεί να προκύπτει αποκλειστικά από την ΕΠΜ, διότι αποτελεί κατά το νόμο εξουσία του Υπουργού που εγκρίνει το Σχέδιο Διαχείρισης (περ. β, παρ. 3).

Ακόμα σπουδαιότερα, η παρ. 4 ορίζει ότι με το ΠΔ (και όχι βεβαίως με την εγκεκριμένη ΕΠΜ), γίνεται «ο χαρακτηρισμός των περιοχών προστασίας της βιοποικιλότητας και των εθνικών πάρκων, η οριοθέτησή τους και ο καθορισμός γειτονικών εκτάσεων της παραγράφου 4 του άρθρου 18, όπου αυτό είναι αναγκαίο, καθώς και ο καθορισμός χρήσεων γης και δραστηριοτήτων μέσα στις ανωτέρω προστατευόμενες περιοχές, ανά ζώνη, και στις γειτονικές εκτάσεις». Αποκλείεται δηλαδή όλα αυτά (ο χαρακτηρισμός, η οριοθέτηση, ο καθορισμός χρήσεων κ.λπ.) να γίνει με την εγκεκριμένη ΕΠΜ, όπως επιχειρείται μέσω του ΕΧΠ Τουρισμού.

Μάλιστα, η παρ. 4 ορίζει ότι όταν στην προστατευόμενη περιοχή περιλαμβάνονται και αγροτικές περιοχές (χερσαίες και υδάτινες) υψηλής φυσικής αξίας, το ΠΔ εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος & Ενέργειας και Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων. Δηλαδή, η επιχειρούμενη τεχνητή αναβάθμιση των εγκεκριμένων ΕΠΜ παρακάμπτει προφανώς την αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά επιπλέον παρακάμπτει σε ορισμένες περιπτώσεις και την αρμοδιότητα του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Όλα αυτά είναι εξόχως σοβαρά ζητήματα. Δυστυχώς, προκαλεί λύπη η -προφανώς δομική και μακροχρόνια- αδυναμία του κράτους μας να σχεδιάσει με επιμέλεια και να ολοκληρώσει τις

θεσπισμένο κανονιστικό πλαίσιο για λόγους προστασίας της φύσης της οικείας προστατευόμενης περιοχής ή, ελλείποντος αυτού, σύμφωνα με τις προβλέψεις της εγκεκριμένης Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης της οικείας προστατευόμενης περιοχής».

εργασίες που του έχουν ανατεθεί εντός των ορίων που θέτει ο νόμος. Η αδυναμία αυτή του κράτους, το έχει ωθήσει στην περίπτωση του ΕΧΠ Τουρισμού να προτείνει μια απίθανη νομική κατασκευή, δηλαδή να επιχειρήσει να δημιουργήσει παρανόμως τετελεσμένα με την έγκριση της ΕΠΜ αντί να ολοκληρώσει τα Σχέδια Διαχείρισης και τα ΠΔ όπως προβλέπει ο νόμος. Η επιλογή αυτή του κράτους αυξάνει τη σύγχυση και δημιουργεί ένα νέο, μεγάλο πεδίο νομικών αντιπαραθέσεων που θα αναλώσουν πολύτιμους πόρους, χρόνο και κόπο μέχρι την επίλυσή τους.

Κατά συνέπεια **υποβάλλεται η θερμή έκκληση να διαγραφεί η σχετική αναφορά σε εγκεκριμένες ΕΠΜ**. Το ενδιαφέρον μας για αυτή τη διόρθωση προκύπτει όχι μόνο από την ευθύνη που έχουμε ως πολίτες του κράτους μας, αλλά και από το γεγονός ότι η καθιέρωση στο ΕΧΠ Τουρισμού μιας τέτοιας κατασκευής θα αποτελέσει πρόκριμα και για το ΕΧΠ-ΑΠΕ που μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα.

Β] Σύγχυση προκύπτει και από τις αναφορές στις ΑΠΕ που υπάρχουν στο Άρθρο 4, Κεφ. Γ. Τουρισμός – ΑΠΕ και στο Άρθρο 10, Κεφ. (Ε) Ενέργεια.

Σημειώνουμε κατ' αρχάς τις δημόσιες ανακοινώσεις του ΥΠΕΝ ότι η ταυτόχρονη σχεδόν ανακοίνωση των ΕΧΠ Τουρισμού και ΕΧΠ ΑΠΕ αποσκοπεί στο να μην υπάρχουν αντιφάσεις μεταξύ τους. Παρατηρούμε όμως ότι αυτό δεν επιτυγχάνεται με τις διατυπώσεις των άρ. 4 και 10, διότι αυτές χρησιμοποιούν ασαφείς ή αμφίσημους όρους (π.χ. ελεγχόμενη συγκέντρωση ΑΠΕ, συνδυασμός ΑΠΕ με την ανάπτυξη τουριστικών εγκαταστάσεων, αυτοκατανάλωση κ.λπ.), οι οποίοι δεν τελούν ρητά υπό την επιφύλαξη του ΕΧΠ ΑΠΕ.

Για να αποφευχθεί η σύγχυση και τα προβλήματα εφαρμογής, **θα πρέπει οι σχετικές διατάξεις στα ανωτέρω άρθρα 4 και 10 να ορίζουν μόνο ότι η χωροθέτηση των ΑΠΕ γίνεται κατά τις προβλέψεις του ΕΧΠ ΑΠΕ**.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση,

Παναγιώτης Λαδακάκος

Πρόεδρος ΕΛΕΤΑΕΝ